

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนเรื่องเสียงของเครื่องดนตรีด้วยทำนองเพลงที่คุ่นเคยและ ไม่คุ่นเคย ประกอบภาพ เมื่อเรียนจบแล้วให้ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทันที ผู้วิจัยได้นำคะแนน ที่กลุ่มตัวอย่างทำได้จากแบบทดสอบมาวิเคราะห์ตามวิธีทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานของการ วิจัย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าอัตราส่วนวิกฤต (t) ของคะแนน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนเรื่องเสียงของเครื่องดนตรีด้วย ทำนอง เพลงที่คุ่นเคยและ ไม่คุ่นเคยประกอบภาพ

ประเภทของทำนองเพลง	N	\bar{X}	SD.	t
คุ่นเคย	30	9.70	3.495	-2.11*
ไม่คุ่นเคย	30	10.10	2.808	

*P < .05

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยทำนองเพลงที่ไม่คุ่นเคยมีค่าเฉลี่ย ของคะแนนเท่ากับ 10.10 และนักเรียนที่เรียนด้วยทำนองเพลงที่คุ่นเคยมีค่าเฉลี่ยของ คะแนนเท่ากับ 9.70

จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม โดยการทดสอบค่าที (t-test) ได้ค่า t เท่ากับ -2.11 แต่ค่าที่ได้จากตารางแบบสองทางที่ระดับชั้นของความน่าจะเป็นอิสระ $N - 1 = 29$ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 เป็น 2.045 ซึ่งต่ำกว่าค่า t จากการคำนวณ จึงสรุปได้ว่า ผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของนักเรียนที่เรียนด้วยทำนองเพลงที่คุ้นเคยและไม่คุ้นเคยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ นักเรียนที่เรียนด้วยทำนองเพลงที่ไม่คุ้นเคยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีกว่านักเรียนที่เรียนด้วยทำนองเพลงคุ้นเคย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย